

3. Руг М. Юридические предметі в програме обучения Высшей школы полиции, современное состояние, перспективы развития // Проблемы развития образования, юридической науки и практики: материалы междунар.науч.конф. посвященной 45-летию Академии МВД Республики Беларусь/ Под общ. Ред.. И.И. Басецкого. Минск, 2003.

4. Руг М. Юридические предметі в програме обучения Высшей школы полиции, современное состояние, перспективы развития // Проблемы развития образования, юридической науки и практики: материалы междунар.науч.конф. посвященной 45-летию Академии МВД Республики Беларусь/ Под общ. Ред.. И.И. Басецкого. Минск, 2003, с.12

5. Зарічанський О.А. – Використання зарубіжного досвіду у процесі формування правової культури майбутніх правоохоронців – [електронний ресурс] – режим доступу: http://virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vyp4/vyhovanna/zarichanskij.pdf.

6. Зарічанський О.А. – Використання зарубіжного досвіду у процесі формування правової культури майбутніх правоохоронців – [електронний ресурс] – режим доступу: http://virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vyp4/vyhovanna/zarichanskij.pdf.

Турчанікова Ганна Олександрівна
ад'юнкт кафедри тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФОРМ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Службово-бойова діяльність сил охорони правопорядку, загаломта підрозділів Національної поліції, зокрема, як державна форма забезпечення внутрішньої безпеки України від протиправних посяганьполягає у спеціальних, профілактичних, охоронних, режимних, захисних, ізоляційно-обмежувальних заходах і діях, що ведуться під керівництвом центрального органу виконавчої влади з метою забезпечення публічної безпеки та охорони публічного порядку.

Сучасний стан реформування військових формувань та правоохоронних органів спеціального призначення поки що не сприяє ефективному виконанню службово-бойових завдань щодо забезпечення Національної безпеки.

Аналіз чинних нормативно-правових актів та статутних документів, які визначають службово-бойову діяльність сил охорони правопорядку, свідчить, про невизначеність деяких понять, зокрема «форма службово-бойової діяльності». Пояснити це можна тим, що, незважаючи на їх значущість, у теорії службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку не приділено належної уваги з'ясуванню визначень і систематизації основоположних понять, що й призвело до термінологічної невизначеності і негативно позначається на теорії і практиці службово-бойової діяльності.

Недостатність уваги з боку наукових кіл до проблеми з'ясування визначень і систематизації основоположних понять службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку призвело до термінологічної невизначеності, що перешкоджає розумінню сутності правоохоронної діяльності, не сприяє пошуку нових і ефективних форм і способів виконання службово-бойових завдань, предметній оцінці досвіду діяльності суб'єктів службово-бойової діяльності у різних умовах оперативної обстановки та всебічному аналізу оперативної і бойової підготовки сил. На практиці це, на наш погляд, ускладнює розуміння най-

важливіших положень теорії службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку і правильне застосування чинних нормативно-правових актів та статутних документів, негативно впливає на організацію і проведення заходів оперативної і бойової підготовки сил. Точне визначення понять, встановлення взаємозв'язків і взаємозалежностей між ними є одним з актуальних завдань теорії службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку загалом і підрозділів Національної поліції зокрема.

Успішність та ефективність виконання завдань покладених на Національну поліцію України у сфері службово-бойової діяльності прямим чином залежить від форми службово-бойової діяльності підрозділів Національної поліції України обраної для виконання зазначених завдань.

Аналіз нормативних та статутних документів, що регламентують службово-бойову діяльність сил охорони правопорядку дає підстави стверджувати, що на сьогоднішній день відсутнє нормативне визначення одного з основоположного понять теорії службово-бойової діяльності – «форма службово-бойової діяльності», що підтверджують і науковці які ведуть науковий пошук у зазначеній сфері суспільних відносин [1; 2].

В основі визначення поняття «форма службово-бойової діяльності» має бути філософське трактування категорії форми як вираження змісту процесу, явища і значення слова «форма» – зовнішнє вираження чого-небудь, обумовлене певним змістом, сутністю. Спираючись на вищезазначене, ми повністю погоджуємось з думкою О.В. Лавніченка, С.О. Годлевського, К.Ю. Гунбіна та І.О. Шаповалової щодо визначення форми службово-бойової діяльності, як зовнішнього вираження змісту дій сил охорони правопорядку (Національної поліції), що відбиває органічну єдність їхньої організації, рівня і мети [1, с. 24; 2, с. 78], що в свою чергу дозволяє класифікувати форми службово-бойової діяльності і встановлювати різницю між ними за сукупністю низки ознак. Такими ознаками можуть бути: рівень завдань, що виконуються, склад і структура залучуваних сил і засобів, розмах дій у просторі і часі, рівень узгодження дій сил, що вимагається [1, с. 24], основних функцій підрозділів, що залучаються [3] та ін.

Таким чином вирішення проблеми нормативно-правового регулювання форм службово-бойової діяльності підрозділів Національної поліції України на сучасному етапі розвитку цього центрального органу виконавчої влади діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України [4, ст. 1] вимагає дослідження всієї сукупності суспільних відносин забезпечення безпеки та оборони країни, що мають місце у службово-бойовій діяльності Національної поліції України та формування відповідної системи нормативно-правового регулювання.

З урахуванням положень стратегічних документів сектора безпеки та оборони країни, виникає необхідність сформулювати науково обґрунтовані рекомендації щодо удосконалення нормативно-правової бази і організаційних основ нормативно-правового регулювання форм службово-бойової діяльності Національної поліції України на сучасному етапі розвитку української державності, визначити та охарактеризувати його основи в інтересах забезпечення національної безпеки та розвитку демократичних відносин в Україні, на основі комплексного аналізу теоретико-правових джерел та нормативно-правових актів, національної практики і міжнародного досвіду.

Окреслені проблемні питання теорії службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку, а саме: відсутність як нормативно-правової бази і організаційних основ нормативно-правового регулювання форм службово-бойової діяльності Національної поліції України так і спеціальних комплексних досліджень зазначеної проблематики; неврегульованість багатьох організаційних і тактичних питань проблеми; слабка взаємодія Національної поліції України та інших суб'єктів службово-бойової діяльності у виборі видів, форм і способів дій під час виконання службово-бойових завдань дозволяють зауважити, що система забезпечення національної безпеки і оборони України є малоефективною.

1. Лавніченко О.В. Уточнення підходів до формування понять теорії службово-бойової діяльності внутрішніх військ / О.В. Лавніченко, С.О. Годлевський, К.Ю. Гунбін // Честь і закон. – Х.: Академія ВВ МВС України, 2013. – № 1 (44). – С. 22-27.

2. Шаповалова І.О. Організаційно-правові аспекти сутності, класифікації та застосування основних понять теорії службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку / О.І. Шаповалова // Південноукраїнський правничий часопис. – 2015. – № 3. – С. 77-80.

3. Литвин М.М. Концептуальна модель взаємодії внутрішніх військ МВС України з органами Державної прикордонної служби при спільному виконанні службово-бойових завдань / М.М. Литвин, Ю.В. Аллеров, Ю.П. Бабков // Честь і закон. – Х.: Військ. ін-т ВВ МВС України, 2004. – № 1. – С. 7-14.

4. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19/page>.

Фещин Максим Анатолійович
аспірант Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КИШЕНЬКОВИХ КРАДІЖОК, УЧИНЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІМИ

Запобігання та припинення злочинів взагалі, а кишенькових крадіжок в особливості, – доволі складний та багатогранний процес. Складність цього процесу обумовлюється ще тим, що кожний етап розвитку злочину (формування умислу, готування до злочину та замах на нього) потребує прийняття своїх мір, направлених на те щоб не допустити злочину. Ці міри надзвичайно різноманітні як за своїм характером, так і за своєю організацією та тактиці здійснення.

Для отримання необхідної інформації відповідні підрозділи Національної поліції, в залежності від поставленої мети, використовують самі об'єктивні джерела інформації, які слід розділити на дві групи.

До першої групи відносять джерела, інформація з яких поступає в органи та підрозділи Національної поліції: заяви та повідомлення від громадян про правопорушення, повідомлення громадськості та посадових осіб, повідомлення в засобах масової інформації. Другу групу представляють джерела інформації, збір яких залежить від працівників поліції: матеріали кримінальних проваджень, дані отримані в ході проведення оперативно – розшукових заходів.

Вся зібрана інформація повинна бути ретельно вивчена і систематизована, що дозволить: мати відомості про результати проведених заходів; мати да-